

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Menighedsraad.

Forhandlingen genoptoges.

Guldbrandsen: Under de 2 foregaaende Dages Forhandlinger om de fire Forslag til kirkelige Love, er der fremkommet mange Udtalelser, der maa betegnes som overmaade vejledende og oplysende angaaende de Forhold, der omhandles i Forslagene. Under disse Omstændigheder mener jeg det ikke nødvendigt at udtale mig i et længere eller mere udførligt Foredrag. Jeg skal indskrænke mig til at fremdrage et Par Punkter, som efter min Opfattelse have nogen Vigtighed. Naar man læser Forslaget om Menighedsraad igennem, saa kan man ikke undgaa at lægge Mærke til, at saa godt som alle Paragraffer samle sig om to Hovedformaal, som det altsaa er Meningen, at naa frem til, hvis det Forslag gennemføres og saaledes kommer til at gøre sin Virkning i det praktiske Liv. Det første af disse Hovedformaal bestaar deri, at man vil give menige Medlemmer af Menighederne trindt i Landet Adgang og Ret til at deltage i Styrelsen af Folkekirkens forskellige Forhold. Det er, saaledes som man jo ser det, en Tillid, som Forslaget saaledes indeholder og er Udtryk for over for den almindelige Valgret, over for den jævne Mand i Landet, og for saa vidt maa man altsaa fra et demokratisk Standpunkt anerkende en saadan Bestemmelse. Men det er ikke blot deri, at Formaalet ligger; Formaalet er, kan man gerne sige, selve Følgen af en Gennemførelse af dette demokratiske Princip. Det er jo ganske klart, at naar den store Befolkning, der er Medlemmer af den danske Folkekirke, faar Del i Afgørelsen af folkekirkelige Anliggender, vil denne Befolkning ogsaa faa større Interesse for vor Folkekirke, og vi ville ganske sikkert alle kunne indrømme, at det er noget, der trænges i høj Grad til. I Løbet af de sidste 20 Aar er den menige Befolknings Interesse for vort Menighedsliv, for hvad der foregaar i vore Kirker og vedrører dem, bleven meget svækket. De mange tomme Stolestader i Kirkerne trindt i Landet om Søndagen ere et tydeligt Vidnesbyrd derom, saa jeg behøver ikke at nævne noget andet i saa Henseende. Det er naturligvis Meningen, at, idet den jævne Befolkning faar Lod og Del i Styrelsen, vil Interessen for Kirken og Kirkens Forhold, baade de smaa og de

store, vækkes i ganske betydelig Grad. Man vil blive fortrolig med Folkekirken igen, komme til at omfatte den ikke blot med Interesse, men efterhaanden med Velvillie og Tillid, og derved er jo Vejen banet for, at de kirkelige Forhold her i Landet kunne blive bragte paa bedre Fod, end de have været det i en lang Aarrække.

Det andet Formaal, Forslaget tilsigter, er ikke ringere end det, jeg nu nævnte. Dette Formaal gaar ud paa, at Folkekirken skal indrettes saaledes, at den kan blive et hyggeligt og fredeligt Opholdssted for de forskellige kirkelige Retninger her i Landet — selvfølgelig tænker jeg i denne Sammenhæng paa de kirkelige Retninger, der høre ind under den evangelisk-lutherske Kirke; det falder mig ikke ind at tænke paa andre. Dette Formaal tiltrænges i selv samme Grad som det, jeg først nævnte. Det vil ogsaa i sine Følger være af den allerheldigste Virkning for vort Land og vort Folk, for Enkeltmand som for hele den danske Folkekirke. Naar saaledes de forskellige kirkelige Retninger komme til at leve Side om Side med hinanden inden for den danske Folkekirkens Vægge, er det derved forebygget, at Modsætningerne mellem dem blive alt for store, og naar de saaledes komme til at leve et saadant Samliv, at de alle føle, at Folkekirken er deres fælles Hjem, et Hjem, som de sætte Pris paa, ville Modsætningerne mildnes i en meget høj Grad — Modsætningerne mellem de bestaaende kirkelige Retninger, som vi have i Øjeblikket, og, jeg vil sige, ogsaa de forskellige kirkelige Retninger, som kunne komme i Fremtiden. Men gennem denne Virkning vil det jo ogsaa forebygges, at Udrædelser komme til at ske i nogen meget høj Grad, eller at, hvad der jo var det værste af alt, at Folkekirken ligefrem skulde sprænges, dele sig.

Saa vidt jeg har forstaaet det, er dette de to Hovedformaal, som Forslaget tilsigter at gennemføre, og jeg kan derfor for mit Vedkommende tiltræde Forslaget og give det min bedste anbefaling.

I forrige Uge holdtes der et Mødeovre i Odense af Mænd af en bestemt kirkelig Retning, den Retning, som i Almindelighed gaar under Navn af „Indre Mission“. Det var saadanne Mænd, der havde foranstaltet dette Møde afholdt og deltog i dette Møde, og Mænd af den samme Retning, som førte Ordet ved dette Møde. Det er en bekendt Sag, at der ved dette Møde faldt meget skarpe og meget nedsættende Domme om det foreliggende Forslag om Oprettelse af Menighedsraad. De vare i den Grad skarpe